

Muren slechten (1989)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 1 december 1989

Wij uit het Westen krijgen er maar niet genoeg van aan Oost-Duitsers de uitspraak te ontlokken hoe blij zij zijn dat zij het niets belovende vaderland kunnen ontvluchten.

En dan is daar ineens die man die de televisiekijker laat weten na zijn kijkje over de open grens: natuurlijk ga ik terug. Daar heb ik mijn huis en werk.

Een huis en werk. Het is veel, meer dan wat 'het vrije Westen', dat zich in deze dagen zo triomfalistisch manifesteert, talloze eigen burgers te bieden heeft.

Daar tegenover staat een naoorlogse vrouw. Ze schreeuwt, net in de Bundes Republik Deutschland (BRD) aangeland, haar verontwaardiging de camera tegemoet: over de grote leugenaars 'die ons veertig jaar bedrogen'. Met recht denkt zij de benen te nemen nu de zwendel aan het licht is gekomen. Zal ze in staat zijn wat zij eerder in haar eigen land niet zag, te ontwaren in haar nieuwe toevluchtsoord?

Intussen biedt een schatrijke Nederlandse ondernemer honderd miljoen voor de muur; een Duitse wil fabrieken bouwen achter het opzij geschoven gordijn. Uitbreiding van omzetten lonkt. Een nieuw gebied dat horig gemaakt kan worden door gigantische schulden.

Maar aan de achterdeur van dit verwelkomende Westen werden al eerder grenzen opengegoid. Dat deden vorig jaar november arme vrouwen uit de twaalf rijkste landen van het toekomstige verenigde economische Europa op het Armoede Tribunaal in Brussel. Vier dagen lang vertelden zij elkaar de schanddaden die het westers kapitalisme begaat aan armen en met name aan vrouwen.

Het zijn de getuigenissen van rechteloosheid die moeten worden herhaald en verzameld tot ook de muren van West-Europa zijn geslecht.

Zo zijn ónze manieren: een vrouw moest na een huwelijk van dertig jaar met een man die een goede functie had, schoonmaakwerk gaan doen. Haar opleiding was verouderd. Tijdens haar werk verloor ze haar vingers tussen liftdeuren. Vanwege hevig bloedverlies werd ze in een ziekenhuis aan een infuus gelegd. Toen bleek dat zij tot die armen behoort die in haar land niet verzekerd zijn, werd het infuus verwijderd en zij de straat weer opgestuurd.